

AIR TORENZA

נתיבי האוויר בין העולמות

— מדמיון ליעד —

הסיפור הרשמי של החברה

1914 - 1966

AIR TORENZA
נתיבי האוויר בין העולמות

מדמיון ליעד

הסיפור הרשמי של החברה
1914–1966

AIR TORENZA
החלה את דרכה הציבורית

ב 8 בפברואר 1966.

אבל סיפורה האמתי החל בשנת 1914.

1914 - 1966

הקדמה

הסיפור שקדם לחברה

AIR TORENZA הוקמה רשמית ב־8 בפברואר 1966.

זה היה היום שבו הופיעה החברה לראשונה בפני הציבור: עם מטוסים, צוותים, מסמכים, נתיבי טיסה ושם שנראה חדש לחלוטין.

אבל החברה לא באמת התחילה בשנת 1966. שורשיה הראשונים מתחילים בשנת 1914, במסע שיצא מברלין והיה אמור להסתיים ביפן. במהלך הדרך נקלעו יהודית ודוד לאירועים ששינו את חייהם, את גורל בנם שלום, ולבסוף גם את ההיסטוריה של AIR TORENZA.

במשך שנים רבות נשמר הסיפור בתוך המשפחה. הוא היה קשור למסע אחד, למקום שלא הופיע במפות רגילות, ולהחלטות שרק מאוחר יותר התבררה משמעותן. רק עשרות שנים לאחר מכן הפכו אותם זיכרונות לבסיס של חברת תעופה.

הספר הזה חוזר אל ההתחלה: אל יהודית ודוד, אל המסע של שנת 1914, אל לידתו של שלום, אל השנים במדבר, ואל הדרך שהובילה להקמת AIR TORENZA בשנת 1966.

זהו סיפור על משפחה, על מקום נסתר, ועל חברה שנולדה הרבה לפני שהופיע שמה בשמים.

ברלין, 1914

הקריאה מיפן

בשנת 1914 קיבלו יהודית ודוד רוטשילד מכתב מקרובי משפחתם ביפן, ובו קריאה לעזוב את ברלין ולעבור אליהם. יהודית חקרה תופעות על־טבעיות ועסקה במנטליזם - שיטה שפיתחה בעצמה. דוד עבד כחוקר פרטי של תופעות חריגות. עבודה רבה לא הייתה בתחום הזה, אבל שניהם ידעו לחיות בלי להתלונן.

דוד היה גם אספן ספרים וחפצים מן המאה הקודמת. הוא אהב לשמור כמעט כל דבר, כאילו לחפצים יש זיכרון משלהם. במכתב מיפן נכתב:

המצב לא הולך להשתפר.
פה יש מה לחקור, ותוכלו לגדל את בנכם.
המחשבה על המעבר החלה לעבוד אצל שניהם.
אלא שיהודית הייתה בחודש השביעי להריונה. לעזוב לפני הלידה היה מסוכן, אבל גם להישאר בברלין כבר לא הרגיש בטוח.

“בדיוק אז הגיע לביתם אספן מנומס, משעשע ושמו שלום”, שהוזמן לראות את האוסף של דוד. ברגע שראה אותו, הוא לא הצליח להסתיר את התלהבותו והציע סכום מכובד שהיה קשה לסרב לו.

יהודית ודוד לא היו בעלי בית ולא חיו בעושר. מכירת האוסף פתחה בפניהם לראשונה אפשרות אמיתית לעבור ליפן. העסקה נסגרה במקום.

“כעבור שעה כבר היו בדרכם למשרד הנסיעות”.

הכרטיסים ליפן

המחלקה הראשונה

במשרד הנסיעות ביקשו יהודית ודוד את הדרך המהירה ביותר מברלין ליפן.

המסלול שנבחר עבר ברכבת מברלין למוסקווה, משם המשיך מזרחה דרך רוסיה עד סיביר, ובחלקו האחרון — באוניית קיטור לעבר יפן

לאור הריונה של יהודית והמסע הארוך שעמד לפניהם, דוד לא התעכב על המחיר.

הוא רכש לשניהם כרטיסים במחלקה הראשונה.

מבחינתו, הכסף היה חשוב פחות מן האפשרות שיהודית תעבור את המסע בנוחות ובביטחון ככל שניתן.

יהודית הזכירה לו שהם אינם אנשים עשירים.

דוד הזכיר לה שהם כבר שילמו.

שניהם ראו בכך סיום מוצלח של הדיון.

הם היו בטוחים שבנם הראשון ייוולד ביפן.

מועד היציאה המקורי נקבע ל־28 בפברואר 1914.

אלא שכעבור זמן קצר נמסר להם, ללא הסבר ברור, שהנסיעה הוקדמה ל־8 בפברואר.

נותרו להם שלושה ימים בלבד להתכונן.

דוד אמר שזה מספיק זמן.

יהודית לא הייתה בטוחה למה בדיוק.

אוניית הקיטור

השקט על הים

בסיביר עלו יהודית ודוד על אוניית קיטור שהייתה אמורה להשלים את הדרך לעבר יפן.

המחלקה הראשונה הייתה נוחה יותר מן הרכבות, ודוד שמח לראות שיהודית יכולה סוף סוף לנוח. הוא לא אמר כמה שילם על הכרטיסים. יהודית לא שאלה.

ביומיים הראשונים הים היה שקט. האונייה התקדמה בקצב קבוע, והנוסעים החלו להתרגל לרעש המנועים, לריח הפחם ולרטט שלא פסק גם בלילה.

דוד הסתובב על הסיפון, שוחח עם אנשי הצוות ובדק שוב ושוב את מסלול ההפלגה.

יהודית העדיפה לשבת סמוך לחלון ולהביט בים.

ביום השני, ואולי היה זה כבר היום השלישי, החלה להרגיש שמשוהו השתנה. לא הייתה סערה. לא נשמעה אזעקה.

ובכל זאת, האוויר נעשה כבד יותר, אנשי הצוות דיברו ביניהם בלחש, והאונייה החלה לסטות מן המסלול.

דוד אמר שכנראה מדובר בתיקון קטן בדרך. יהודית הביטה בו.

הפעם גם הוא לא נשמע משוכנע.

כעבור זמן קצר נשמע רעש עמוק מתוך גוף האונייה. זה היה הרגע שבו המסע ליפן הסתיים. וזה היה גם הרגע שבו הדרך לטורנזה החלה.

יום הגורל

כמה קילומטרים מן היעד

הנסיעה ברכבת הייתה מעייפת, אבל המחשבה שיפן כבר קרובה חיזקה את יהודית ודוד.

ברגע שנכנסו לאוניית הקיטור הם הרגישו הקלה. ובכל זאת, התלוותה אליה תחושה שלא ידעו להסביר.

כעבור יומיים או שלושה הם כבר היו במרחק של כמה קילומטרים בלבד מן היעד.

ואז הכול התהפך.

האוויר נעשה קר וכבד.

גשם החל לרדת בטיפות שנראו כמו אש.

אנשי הצוות הפרידו בין הגברים לבין הנשים והילדים.

יהודית ודוד היו צעירים והרפתקנים, וכבר עברו לא מעט בחייהם. שניהם הרגישו שמשהו על־טבעי מתרחש סביבם. דוד סימן ליהודית בידו שהכול בשליטה. יהודית שמרה על קור רוח.

מאחר שהייתה האישה ההרה היחידה באונייה, הושיבו אותה מיד בסירת הצלה.

ואז, משום מקום, הגיע משהו שאיש לא הצליח להסביר. הוא פגע באונייה ושבר אותה.

הסירה שבה ישבה יהודית הועפה לעבר הים.

יהודית נחבטה, איבדה את הכרתה — ואיתה גם את המשך זיכרונה.

מה שיהודית חשבה שראתה

הצוללניות מטורנזה

בין רגע אחד של הכרה לרגע הבא, יהודית ראתה דמויות
נעות במים.

שערן התפזר סביבן, גופן נע במהירות, והן התקרבו אליה
מתוך האפלה.

המוח שלה, שניסה להבין תמונה שלא הכיר, נתן להן שם
פשוט:

סירנות.

אבל אלה לא היו סירנות.

אלה היו צוללניות מטורנזה.

הן הגיעו אליה לאחר שהסירה הועפה מן האונייה, מצאו
אותה פצועה וחסרת הכרה, והעבירו אותה למקום שבו ניתן
היה להציל אותה ואת הילד שטרם נולד.

יהודית לא ידעה כמה זמן עבר.

הזיכרונות הגיעו אליה בחלקים: הים, הקור, האונייה שנשברה,
הדמויות במים — ואז שקט.

כאשר התעוררה באמת, היא שכבה בתוך בועה שקופה
ודמוית גילי.

לא היה עליה לחץ.

לא היה כאב.

היא לא ידעה היכן היא, לא זכרה מי הביא אותה לשם, וכמעט
שלא ידעה מי היא עצמה.

ובכל זאת, הייתה בה תחושה ברורה אחת:
היא נמצאת במקום הנכון.

יהלידה בטורנזה השם שחזר אליה

יהודית לא ידעה כמה זמן שכבה בתוך הבועה.
היא לא הרגישה את משקל גופה, לא שמעה את הים, ולא
ידעה אם חלפו שעות או ימים.

הזיכרון שלה היה מפורק.
היא זכרה את דוד.

היא זכרה שהם היו בדרכם ליפן.

היא זכרה את האונייה — ואז הכול נעשה מעורפל.

בתוך השקט התחילו הצירים.

יהודית לא ידעה מי נמצא סביבה, אבל הרגישה שאינה לבדה.
הצוללניות מטורנזה טיפלו בה בשקט, כאילו ידעו מראש מה
צריך לעשות.

שם, בתוך הבועה, נולד בנה הראשון.
כאשר הניחו אותו לצדה, יהודית הביטה בו וניסתה להיזכר
בשם שתכננה לתת לו.

רוב הדברים עדיין לא חזרו אליה.
אבל שם אחד עלה בזיכרונה בבהירות:
שלום.

היא לא ידעה מדוע דווקא השם הזה.
היא רק ידעה שהוא נכון.

כך נולד שלום בטורנזה — במקום שלא היה יעד, לאחר
מסע שהיה אמור להסתיים ביפן.
יהודית עדיין לא ידעה היכן היא.

אבל בפעם הראשונה מאז האסון, היא ידעה מי נמצא לצדה.

שלוש שנים בטורנזה לפני המדבר

יהודית נשארה בטורנזה עם שלום.
היא למדה מספיק כדי להסתדר, אך לא קיבלה תשובות לכל
השאלות.
ילדים שהגיעו לטורנזה מבחוץ כונו „הבאים מהאש”.
לא היו רבים כאלה.
שלום היה אחד מהם.
הוא גדל עם יהודית עד גיל שלוש.
רוב הילדים בטורנזה נשלחו מן הבית עוד לפני גיל חצי שנה.
שלום נשאר עם יהודית הרבה יותר מן המקובל.
כשהגיע לגיל שלוש, הגיע הרגע שבו גם הוא נשלח.
לא מפני שהיה מוכן.
מפני שכך היה נהוג.

הדרך אל המדבר הפרידה משלום

כשהגיע שלום לגיל שלוש, יהודית לקחה אותו אל המדבר.
בטורנזה נהגו לשלוח את הילדים מן הבית עוד בינקותם,
בדרך כלל לפני שמלאו להם שישה חודשים.
שלום היה חריג.

הוא נשאר עם יהודית שלוש שנים שלמות.
הדרך למדבר הייתה שקטה. יהודית לא ניסתה להסביר יותר
מדי, ושלום היה צעיר מכדי להבין את מלוא משמעות הרגע.
לפני שהשאירה אותו שם, יהודית אמרה לו את המשפט
המנטלי של טורנזה:

אני המשחק.

אתה השחקן.

אתה השחקנים — שזה אנחנו.

וביחד אתם — שזה אני.

המבין יבין.

שלום היה בן שלוש.

לא ברור כמה הבין.

אבל זה היה הרגע שבו הסתיימו שנותיו הראשונות עם אמו
— והחל החלק הבא בדרכו.

השנים במדבר הקשר שנקטע

ילדי טורנזה נשארו במקום המסתור עד שהגיע זמנם.
כאשר היו מוכנים, הם החלו לזהור — ואז באו להחזירם.
אצל שלום זה לא קרה.
ברגע שנכנס למדבר, נותק הקשר המנטלי בינו לבין יהודית,
כאילו המדבר עצמו חסם את התקשורת.
יהודית לא הפסיקה לחפש דרך להגיע אליו.
במשך השנים היא העמיקה במנטליזם ובידע שכבר היה בה.

כעבור עשר שנים, כששלום היה בן 13...
הצליחה ליצור איתו קשר מלא.
מכאן והלאה לימדה אותו מרחוק את כל מה שידעה.
שלום, מצדו, סיפר לה על המדבר, על העץ שהיה לחברו, ועל
העולם שבנה סביבו.
אבל הוא עדיין לא חזר.
שלום נשאר במדבר עד גיל 33.

חיילי משמר טורנזה מה שנמצא במדבר

שלושים שנה חלפו מאז שיהודית השאירה את שלום במדבר.
במשך השנים היא שמעה ממנו על העץ שהיה לחברו, על
החיות, על החול הזהוב ועל העולם שהלך ונבנה סביבו.
אבל רק כשהיה בן 33 הצליחה לגלות את מיקומו המדויק.
חיילי משמר טורנזה נשלחו מיד אל המדבר.
כשהגיעו, הם לא מצאו רק אדם שחיכה שיחזירו אותו.
הם מצאו גינות שלמות.
עצים מכל הצבעים.
צורות מדויקות שנבנו מן החול.
ובתוך כל זה עמד מלון בן 18 קומות.
עליו נכתב באותיות אדומות וזהובות:

HOTEL SHALOM ROTCHILD

אבל הדבר שהפתיע אותם יותר מכול היה מה שנמצא סביב
המלון:
יותר מ-4,000 סוגים של כלי תחבורה אווירית.
שלום קרא להם:

TORENZA AIR

רק אז הבינו שבמשך שלושים השנים שבהן נעלם מן העולם,
שלום לא חיכה.
הוא בנה את תחילתה של חברת תעופה.

מן המדבר אל השמים AIR TORENZA

שלום חזר מן המדבר עם חיילי משמר טורנזה.
יחד איתו חזרו גם יותר מ-4,000 סוגים של כלי תחבורה
אווירית.

בהתחלה ניסו לספור אותם.
בשלב מסוים הפסיקו.
לא מפני שסיימו.

פשוט מפני שבטורנזה כבר לא היה ברור מה נחשב מטוס,
מה נחשב כלי תחבורה, ומה פשוט החליט לעוף באותו בוקר.
שלום קרא למערכת שבנה:

TORENZA AIR

יהודית הבינה מיד שאין מדובר רק באוסף גדול מאוד של
דברים עם כנפיים.

זו הייתה תחילתה של חברת תעופה.
שלום בנה את כלי הטיס.

יהודית ידעה למצוא דרכים שאחרים לא ראו.
וטורנזה סיפקה יעדים שלא הופיעו בשום משרד נסיעות.
בשנים הבאות הפכה TORENZA AIR למערכת תעופה
בין עולמות.

השם הציבורי AIR TORENZA יופיע רק מאוחר יותר.
אבל החברה עצמה כבר הייתה באוויר.
לפחות רוב הזמן.

AIR TORENZA CARGO

מטען, דיפלומטיה וסודיות

עם הזמן התברר שלא כל מי שביקש להגיע לטורנזה רצה לשבת ליד חלון.

חלק מן הלקוחות ביקשו להעביר זהב, מזון, חומרים נדירים ודברים שהחברה העדיפה שלא לשאול עליהם יותר מדי.

כך הוקמה:

AIR TORENZA CARGO

החברה חיברה בין לקוחות מכל רחבי היקום, סייעה בפתיחת נתיבים ושגרירויות ושמרה בקפדנות על סודותיהם.

לפחות על הסודות שהגיעו באריזה סגורה.

לדוגמה, ללקוחות **האנונאקי** אנו מייצאים מטורנזה זהב.

אין אנו מוסרים מידע למה הם משתמשים בו.

בפורטל הציבורי הם ידועים כיצרני לוחות וטכנולוגיה

המיוצרים מזהב, וגם כחומר מבריק.

כמובן, אנו שולחים גם תיירים סקרנים ושוקולד טורנזה,

שנחשב למעדן בין העולמות — רק בלי עטיפה.

את העטיפות הם מייצרים בעצמם מזהב.

כך הם מוזילים את ההוצאות.

AIR TORENZA CARGO הוכיחה שחברת תעופה אינה

חייבת להוביל רק נוסעים.

לפעמים המטען חשוב יותר.

ולפעמים עדיף לא לשאול מי הזמין אותו.

לקוחות נוספים ביקום חלב, טופו ונקניקיות עוף

הפליאדים

גבוהים וגבוהות, בהירי אור, והנשים נחשבות ליפות ביקום.
טורנזה מייצאת אליהם חלב, גבינות לבנות, קוטג' סמוך
לתאריך התפוגה — שטוב גם לפניצילין — ושוקולד לבן עם
פצפוצי יוגורט.
אנו חושדים שכך הם שומרים על צבעם הבהיר.

URMA

מאז שהחליטו להפסיק לאכול בשר, זכינו במכרז.
שלוש פעמים בחודש מביאה AIR TORENZA CARGO
בשר טופו.

רק על נקניקיות העוף המפורסמות של גברת פלפלת,
בדיסנילנד צפונה מקוקולנד, הם אינם מוכנים לוותר.
חברה מגובשת מאוד.

הטייסים, הדיילים ועובדי התחזוקה חוזרים מן הטיסות
שמחים במיוחד, עם סיפורים על אריות, נמרים, פומות
ובבונים.

קשה להבין הכול.

אבל יש הרבה צחוקים, סיפורים וצייבטים בכל השדה.

8 בפברואר 1966 AIR TORENZA יוצאת לציבור

במשך שנים פעלה מערכת התעופה של טורנזה הרוחק מעיני הציבור.

היו לה כלי טיס, נתיבים, לקוחות, מטענים, צוותים וסיבות טובות מאוד לא לפרסם את רובם.

אבל בשלב מסוים הבינו יהודית ושלום שגם חברה בינעולמית זקוקה לשם מסודר, למסמכים רשמיים ולמישהו שיענה לטלפון.

ב־8 בפברואר 1966 הוצגה החברה לראשונה בשם:
AIR TORENZA

השם החדש היה ברור יותר לקהל הרחב.
לפחות לקהל שהכיר את המילה AIR.

החברה החלה לפרסם נתיבים, להדפיס כרטיסים, להפעיל צוותי אוויר ולהציג את עצמה כחברת תעופה רגילה לחלוטין. זו הייתה החלטה נועזת.

בעיקר משום שלא היה בה שום דבר רגיל.
מתחת לשם הרשמי הופיע המשפט:

WORLD'S AIRWAYS

ובטורנזה ידעו בדיוק למה הכוונה:
נתיבי האוויר בין העולמות.

כך הפכה מערכת שנולדה במדבר לחברת תעופה ציבורית.
או לפחות ציבורית במידה שהחברה מצאה לנכון.

מעבר בין עולמות

הסלוגן הרשמי של AIR TORENZA הוא:

FROM IMAGINATION TO DESTINATION

בחברה מאמינים שכל יעד מתחיל בדמיון.

ולפעמים גם במפה שלא אושרה בידי אף רשות מוכרת.

AIR TORENZA מפעילה נתיבים בין עולמות, גלקסיות ומרחבים שאינם מופיעים בלוחות טיסות רגילים.

עם החברה אפשר לטוס:

**FROM A SPHERICAL EARTH TO A FLAT
ONE — AND PASS THROUGH THE DOME.**

או בעברית:

מכדור ארץ עגול לעולם שטוח —
ולעבור דרך הרקיע.

החברה אינה מתחייבת שכל נוסע יבין את המסלול.

היא מתחייבת שהמסלול קיים.

לפחות ביום הטיסה.

הזהות הרשמית
AIR TORENZA

AIR TORENZA
WORLD'S AIRWAYS

FROM IMAGINATION TO
DESTINATION

החברה הופיעה בפני הציבור ב־8 בפברואר 1966.
אך שורשי הסיפור מגיעים אל שנת 1914.

AIR TORENZA פועלת בין עולמות, גלקסיות
ומרחבים שאינם מופיעים במפות רגילות.

בחברה מאמינים כי כל יעד מתחיל בדמיון,
וכל מסלול אמיתי מתחיל במקום שמעטים מוכנים לראות.

עם AIR TORENZA אפשר לטוס מכדור ארץ עגול
לעולם שטוח,
ולעבור דרך הרקיע.

יש מי שיבינו זאת מיד.
יש מי שיזדקקו לעוד טיסה.

כך או כך, הסיפור נמשך.

AIR TORENZA

נתיבי האוויר בין העולמות — מדמיון ליעד —

קטלוג זה מביא מבט רשמי, מצולם ולעיתים גם מעט משועשע,
על שנותיה הראשונות של AIR TORENZA.
מן הצוות הראשון של 1966,
דרך מחלקת המטען והמשלוחים שקשה להסביר,
ועד המזכרות, הקווים והזיכרונות שהפכו לחלק מן החברה —
זהו אוסף של רגעים, רעיונות וזהות.

לא כל פרט קיבל אישור מן המציאות,
אבל כל פרט קיבל מקום ב-AIR TORENZA.

FROM IMAGINATION TO DESTINATION

תודה שטסתם איתנו.

המסע נמשך.